

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Agenda, Sev Ritvale Osnabrvdense

Franz Wilhelm <Osnabrück, Bischof>

Coloniæ Agrippinæ

De Sacramento Confirmationis, quod à Parochis populo propenendum &
explicandum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41233

DE SACRAMENTO CONFIRMATIONIS,

Quod

A PAROCHIS
Populo proponendum.

Quoniam ii, qui per Baptismum Christiani facti, sunt adhuc imbecilli in spiritali certamine, viriliter pugnare nequeunt; Chrismatis tamen Sacramento, quo Spiritus sanctus in corda fidelium se infundit, in gratia corroborantur, & tanquam fortes Christi milites, adversus omnes carnis, mundi, & diaboli impetus armantur: ob eam causam Sacramentum hoc Confirmatio appellatur. Et, licet ritus, quo administrari solet, ex Pontificali Romano peti debeat, cum juxta SS. Tridentini Concilii doctrinam, solus Episcopus sit ejusdem ordinarius Minister; ut tamen hac in re, Synodaliū nostrarum Constitutionum vestigiis inherendo, etiam Parochos officii sui admoneremus; idcirco omnia, quæ ab eisdem, de natura, dignitate & effectu hujus Sacramenti, tempore competenti, populis suis proponenda & explicanda sunt, ex Catechismo potissimum Romano & aliis probatis Autoribus excerpta, subnectere placuit.

Confirmatio sic definiri potest. Est novæ legis Sacramentum, quo baptizatus homo, ex Christi institutione, per Chrismatis in fronte unctionem, sub præscripta verborum forma ab Episcopo factam, spiritalis gratiæ augmentum ac robur accipit.

Materia hujus Sacramenti, est Chrisma, quod ex oleo & balsamo, solemnī Episcopi consecratione, conficitur, atque id non omni & quovis tempore, sed statō sacro solemnique die Cæna Domini.

Sess. 7.
can. 3. de
Confirm.

Oleum, quod pingue est & naturâ suâ diffluit, gratia plenitudinem exprimit: quæ per Spiritum sanctum à Christo capite in alios redundat atque effunditur.

Balsamum vero, cuius odoratus jucundissimus est, & præterea eam vim habet, ut, quidquid eo circumlitum fuerit, putescere non sinat, significat suavitatem virtutum, quæ in hoc Sacramento conferuntur, quibus fideles à peccatorum sordibus præservati, & ab omni scelerum contagione defensi, odorem bonæ vitæ cum proximorum ædificatione diffundunt.

Et quoniam Dominus hanc Confirmationis materiam usu ipso & tractatione non sacravit, quemadmodum aquam, cum ipse baptizatus est, sacratissimi corporis sui contactu sanctificasse perhibetur; ideo necessarium est ut sanctis & religiosis precationibus consecretur: neque ad alium ea confectio, nisi ad Episcopum, pertinere potest, qui ejusdem Sacramenti ordinarius Minister institutus est.

Forma sunt hæc verba, ab Episcopo, dum Baptizati frontem inungit, prolata: N. Signo te signo Crucis, & confirmo te Chrismate salutis, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti.

Tria proinde sunt in hoc Sacramento, quæ continentur in forma prædicta. Quorum primum est, causa principalis, conferens plenitudinem roboris spiritualis; quæ est sancta Trinitas, & exprimitur, cum dicitur, in nomine Patris, &c. Secundum, est ipsum robur spirituale, quod per sacram unctionem fidelibus ad salutem tribuitur: quod quidem tangitur, cum dicitur; confirmo te Chrismate salutis. Tertium est signum, quod pugatori datur: sicut & in pugna corporali milites insigniis ducum insigniuntur: & quantum ad hoc, dicitur; signo te signo Crucis; in quo scilicet Rex noster triumphavit.

Inprimitur autem hoc signum Crucis ideo in fronte, ut instruat Christianus homo, se neque verecundia, quæ in fronte maxime elucet, neque metu, neque periculo alio, perterreri unquam debere,

quin

quin palam & libere Iesum Christum, ignominiose pro peccatis nostris Cruci affixum, & omnem ejus doctrinam, confiteatur.

Præter Characterem, indelebiliter in anima Confirmati impressum, est etiam hujus Sacramenti effectus, augmentum & perfectio vitæ spiritualis: in Confirmatione enim perficitur & augetur gratia, quæ in Baptismate collata est, adeo ut quis, timore & pudore deposito, gaudeat, etiam pro nomine Iesum contumeliam pati. Exemplum illustre nobis esse possunt sancti Apostoli: qui antea quidem imbecilles timidique clausis ædibus se continebant, sed, ubi postea, die sacro Pentecostes, Spiritum sanctum acceperunt, facti sunt viri fortes, constantissimi, atque ad omne certamen & pugnam pro fidei confessione & propagatione expeditissimi; ita ut, summâ Apostolica virtutis contentione, univèrsam Orbem terrarum, brevi, etiam repugnantibus importunissimis hostibus, Evangelii luce collustrarint.

Ad ritus & cerimonias hujus Sacramenti quod spectat, Patrinus adhibetur, ut sciat Christianus, se, Spiritus sancti gratiâ, perfectionem ita esse assecutum, ut sibi tamen non nimium fidat, sed aliorum, qui vel atate vel disciplinâ proveciores sunt, monita consiliaque libenter audiat atque amplectatur.

Episcopus Confirmatum leviter in maxilla cædit; ut sciat homo Christianus, se, tanquam fortem athletam in Christiana militia constitutum, paratum esse oportere, ad omnia adversa invicto animo pro Christi nomine perferenda, cujus facies velata & alapis cæsa fuit.

Postremo, Pax Confirmatis datur; ut intelligant, se gratiæ cælestis plenitudinem, & pacem quæ exuperat omnem sensum, consecutos esse; pacemque per victoriam, & victoriam per prælium obtineri.

Cum itaque Sacramentum hoc res sit sanctitatis plena, per quam fidelibus Divina munera tam large impertiuntur, Parochus quam vigilantissime studebit, ut sui Parochiani, qui nondum Con-

firmati

firmati sunt, nullam in eo suscipiendo negligentiam committant, sed summâ cum devotione & reverentiâ suscipiant.

Illos etiam, qui jam Confirmati sunt, sæpius monebit, ut memores esse velint gratie celestis, quam in hoc Sacramento acceperunt, ne eam vacuum esse sinant, sed fortiter pugnent, & peccati, mundi, ac diaboli tentationibus viriliter resistant.

Officium Parochi circa Sacramentum hoc, paulo ante, vel in ipso administrationis actu.

Cum intellexerit Parochus, velle Episcopum Confirmationis Sacramentum in sua Parochia administrare, monebit tempestive populum, eumque in sequentibus pro suggestu instituet:

I. De dignitate, necessitate, utilitate, institutione, effectibus, ceremoniis, aliisque hujus Sacramenti pertinentiis, ad captum suarum plebium differendo.

II. Exhortabitur universos, nondum Confirmatos, ne hanc istius preciosi thesauri occasionem, quæ quotidiana non est, negligant: præsertim autem patres familias insligando, ut filios filiasque, ac domesticos suos, prompte adducant.

III. Docebit eosdem, ut, quamvis non semper certam ætatem, & annos quos vocant discretionis, in pueris expectare debeant ad hujus Sacramenti susceptionem; ut certi tamen aliquid vulgo præfixum habeatur, commodum erit, si non ante septennium, (nisi forte malitia præveniat ætatem) quis ad sacrum hoc Dominicum sigillum sistatur.

IV. Persuadebit omnibus, præsertim adultis, ut (si fieri possit) jejuni, atque à peccatorum sordibus, per Confessionem vel saltem Contritionem, purgati, accedant, ne fructu & gratiâ tanti Sacramenti priventur.

V. Cum, ut supra dictum est, Sacramentum hoc Confirmato Characterem indelebiter in anima imprimat, severissime illis in-

ter-